

سلطنت «آلب ارسلان سلجوقی» پس از طغرل سلجوقی

سلطنت «آلب ارسلان سلجوقی» پس از طغرل سلجوقی (455 ق)

سلطنت 171#& آلب ارسلان سلجوقی; پس از طغرل سلجوقی (455 ق)

آلب ارسلان (ترکی: آلب = شجاع، ارسلان = شیر) پسر چغری بیگ داوود دومین شاه از سلسله سلجوقی در ایران است. سلجوقیان نسب به سلجوق نامی می‌برند که یکی از خوانین ترکان در ماوراءالنهر و بخارا بوده است. او بعد از اسلام آوردن نام خود را به محمد تغییر داد و به خاطر شجاعت‌هایی که نشان داد لقب 171#& آلب ارسلان; گرفت که در ترکی به معنای 171#& شیر شجاع; است. او پس از پدرش داوود حاکم خراسان شد و پس از عمویش طغرل به سلطنت رسید. در زمان تسلط او بر ایران ترکان وسعت قلمرو خود را به حد ایران دوره ساسانی رساندند و بغداد را نیز که مرکز خلافت عباسی بود در اختیار گرفتند. آلب ارسلان داماد طغرل بود و پس از وی حکومت را به دست گرفت و به بسیاری نقاط لشکر کشید که یکی از آنها قلمرو دولت بیزانس در آسیای صغیر بود که در نهایت در جنگ ملازگرد بر آنها ظفر یافت و این حادثه آسیای صغیر را به قلمرو ترکان تبدیل نمود و زبان و رسوم اهالی آنرا دگرگون ساخت. سلجوقیان بعدها تا حملات صلیبیون نیز در ترکیه دوام آوردند ولی در نهایت مقهور ترکان عثمانی شدند. بیشتر عمر آلب ارسلان در جنگ با عیسویان سپری شد. او به قصد گسترش اسلام به ارمنستان حمله کرد و بر آن سرزمین غالب شد. اما بعد از غلبه بر آن سرزمین در سال ۴۶۴ با حمله رومانوس دیوجانوس، امپراتور بیزانس مواجه شد. این جنگ با شکست بیزانسی‌ها و دستگیر شدن رومانوس دیوجانوس به پایان رسید. وی حتی به گرجستان لشکر فرستاده آنجا را مسخر ساخت. آلب ارسلان در جنگ ملازگرد آلب ارسلان سرانجام به دست فردی به نام یوسف الخوارزمی که در جنگ آلب ارسلان با حاکم تاوغاچ دستگیر و زندانی شده بود به سختی مجروح شد و بعد از چهار روز جان سپرد.